

ANADOLU HAYAT EMEKLİLİK A.Ş.
OKS STANDART
EMEKLİLİK YATIRIM FONU
01.01.2018 - 30.06.2018 DÖNEMİ FAALİYET RAPORU

Kuruluş Tarihi	: 01.12.2017
İhraç Tarihi	: 02.01.2018
Fon Tutarı	: 1.000.000.000-TL
Pay Adedi	: 100.000.000.000-pay
Fon Toplam Değeri	: 120.543.002-TL
İhraç Değeri	: 0,010000-TL
02.01.2018 Pay Değeri	: 0,010445-TL
İhraç Tarihine Göre Verim	: %4,45
15.01.2018 – 30.06.2018 Verimi	: %4,45

Anadolu Hayat Emeklilik A.Ş. OKS Standart Emeklilik Yatırım Fonu’nun 15.01.2018-30.06.2018 dönemi verimi %4,45 olarak gerçekleşmiş, karşılaştırma ölçütünün getirisi ise %6,99 olmuştur. 30.06.2018 itibariyle tüm katılma belgelerinin % 11,54’ü dolaşımda kalmıştır..

Fon portföyünün %20,56’sı vadeli mevduat, %10,10’u yatırım fonu, %2,49’u Türk özel sektör borçlanma araçları %65,97’si kamu iç borçlanma araçları ve %0,88’i ters repo işlemlerinden oluşmuştur.

Fon, performans kriteri olarak; %100 BIST-KYD 1 Aylık Mevduat (TL) Endeksi + %1,5’i hedef almaktadır. (Eşik Değer)

*Fonun halka arz tarihi 02.01.2018 olup fon portföyü 15.01.2018 tarihinde oluşmuştur. Bu nedenle kuruluştan ve sene başından getirinin hesaplanmasında başlangıç tarihi olarak fon portföyünün oluşturulma tarihi baz alınmıştır. Sermaye Piyasası Kurulu’nun Bireysel Portföylerin Ve Kolektif Yatırım Kuruluşlarının Performans Sunumuna, Performansa Dayalı Ücretlendirilmesine Ve Kolektif Yatırım Kuruluşlarını Notlandırma Ve Sıralama Faaliyetlerine İlişkin Esaslar Hakkında Tebliğ (VII-128.5) uyarınca fonun izahnamesinde belirtilen eşik değer getirisi, gecelik Türk Lirası referans faiz oranının performans dönemine denk gelen bileşik getirisinden düşük olduğu için eşik değer olarak O/N TRLİBOR getirisi kullanılmıştır.

Saygılarımızla,

ANADOLU HAYAT EMEKLİLİK A.Ş.
OKS STANDART
EMEKLİLİK YATIRIM FONU

Fon Kurulu

Tarih: 08.08.2018

M. Uğur Erkan
Başkan

Tuna Uğun
Üye

Mine Kumcuoğlu
Üye

N. Cem Özcan
Üye

S: Murat Çağlar
Üye

01.01.2018-30.06.2018 DÖNEMİNİN DEĞERLENDİRMESİ

MAKROEKONOMİK GELİŞMELER

Türkiye ekonomisi 2018 yılının ilk çeyreğinde yıllık bazda %7,4 büyürken, hem 2017 yılının tamamında kaydedilen %7,4'lük hem de geçen yılın son çeyreğindeki %7,3'lük büyüme performansında hız kaybı olmadığı görüldü. Ancak yılın ikinci çeyreğine dair öncü göstergeler, finansal koşullardaki sıkılaşmanın da etkisiyle soğuma sinyalleri verdi. Sanayi üretim endeksi yılın ilk çeyreğindeki yıllık %9,9'luk büyümenin ardından, nisan-mayıs döneminde %6,1 büyüdü. Haziran ayında altın ve enerji dışı ara malı ithalatı, imalat PMI gibi diğer göstergeler sanayi üretiminde güç kaybının sürdüğünü ima etti. Yıla 55,7 ile güçlü başlayan ve imalat sektöründe faaliyet koşullarını yansıtan imalat PMI, haziran ayında 46,8 seviyesindeydi. 50 eşik değerinin altındaki seviyeler sektör aktivitesinde küçülmeye işaret ettiğinden, veri büyüme performansının yavaşlayacağını gösteren diğer sinyalleri teyit etti. Potansiyelin üzerinde büyüyen ekonomiye dair alınan bu sinyaller, enflasyon ve cari açık gibi Türkiye'nin risk primini artıran göstergeler açısından olumlu karşılandı. 2017 yılını 47,4 milyar dolar ile tamamlayan cari açık 12 ay birikimli olarak ilk çeyrek sonunda 55,4 milyar dolara, mayıs ayı itibarıyla ise 57,6 milyar dolara ulaştı. Mayıs ayında GSYH'nin %6,7'sine denk gelen bu rakam, 2014 yılının başından beri görülen en yüksek seviyeyi yansıttı. Cari açığındaki yükselişin önemli bir kısmı altın ve enerji faturalarındaki artıştan kaynaklansa da, iktisadi faaliyet ile doğrudan ilişkili olan altın ve enerji dışı açıkta da bozulma olması dikkat çekti. Finansman yapısının büyük oranda kısa vadeli sermaye girişlerine dayanması, ilk yarıda kırılganlıkları artırdı.

2017 yılını %11,9 seviyesinde tamamlayan TÜFE enflasyonu ilk çeyrekte sınırlı bir düşüş kaydetse de, ikinci çeyrekte yeniden yükselerek haziran ayında %15,4'e ulaştı. Şubat ve mart aylarında kur ve petrol fiyatlarındaki yükselişin ardından, Türk lirasındaki değer kaybının gecikmeli etkileri enflasyon üzerinde belirginleşmeye başladı. Kur artışından hızlı etkilenen dayanıklı mal grubu ile gıda fiyatları yüksek enflasyonda öne çıkan unsurlardı. Enflasyon beklentilerinde ve fiyatlama davranışlarındaki bozulma da bu görünüme eşlik etti. Nitekim Merkez Bankası'nın haziran ayı Beklenti Anketi'nde piyasanın 12 ay ileriye dönük enflasyon beklentisi yılbaşına göre 1,2 puan artarak %10,5'e ulaştı. Enflasyon beklentilerindeki bozulma Merkez Bankası'nın parasal duruşunu sıkılaştırmasına neden oldu. 2018 yılı ilk çeyreğinin sonuna kadar olan dönemde Merkez Bankası bankacılık sektörüne tüm fonlamayı %12,75 seviyesindeki Geç Likidite Penceresi (GLP) faiziyle sağlarken, yılın ikinci çeyreğinde faiz artırımı yapıldı. Nisan-haziran döneminde toplam 5 puanlık faiz artırımı yapan Merkez Bankası, para politikasında fonlamanın tek bir faizle sağlandığı daha sade bir yapıya geçti. Mayıs ayında açıklanan para politikasında sadeleşme adımı, haziran ayından itibaren uygulanmaya başlandı ve haziran ayı itibarıyla %17,75 seviyesine kadar yükseltile bir haftalık repo faizi politika faizi haline geldi. Merkez Bankası'nın gerçekleştirdiği sıkılaşma, finansal koşullara ve kredi faizlerine de yansıdı. Ocak ayında sırasıyla %18 ve %18,6 seviyesinde bulunan ortalama ticari ve tüketici kredi faizleri, haziran sonunda %23,5'e ve %19,6'ya ulaştı. Yıldan yıla kredi büyümesinde yılbaşında görülen %20'li seviyeler, haziran ayında %14'ün altına gerilemişti.

Merkezi yönetim bütçe açığı 2017 yılsonundaki %1,5 seviyesine kıyasla belirgin bir bozulma kaydederek haziran ayında %2,1'e ulaştı. Bu seviye Orta Vadeli Program'da (OVP) %1,9 olarak belirlenen resmi yılsonu hedefini aşmış oldu. Mayıs ayında açıklanan ve her yıl uygulanması planlanan emeklilere bayramlarda 1000 TL ikramiye verilmesini de içeren ve yılın tamamı için GSYH'nin %1'ine denk gelen teşvikler, bütçe görünümündeki bozulmada etkiliydi. Bütçede artan harcamalar karşısında gelir yaratma amaçlı olarak alınan tedbirler ise imar barışı ve borç yapılandırması gibi uygulamalar oldu. Ancak, bu uygulamaların etkisinin yılın sonlarında etkisini göstereceği belirtildi. Hazine 2018 yılının tamamında iç borç çevirme oranını %110 seviyesinde hedeflerken, ocak-haziran döneminde düzenlenen ihalelerle gerçekleşen oran %101 ile daha düşüktü. 2017 yılının aksine Hazine'nin borçlanması planlanan rakamın üzerine çıkılmaması olumlu olmakla birlikte, yılın tamamında bu performansın sürdürülebilirliği konusunda belirsizlik devam etti.

Yılın ilk yarısında kredi derecelendirme kuruluşlarının Türkiye hakkındaki değerlendirmeleri olumsuz bir görünümü yansıttı. Moody's mart ayında Türkiye'nin kredi notunu sürpriz bir karar ile bir kademe düşürdü. Mayıs ayına gelindiğinde S&P ülke notunu bir kademe indirerek yatırım yapılabilir kategorinin üç seviye altında belirledi. Türkiye'yi 'Ba2' ile yatırım yapılabilir kategorinin iki kademe altında tutan Moody's'den haziran ayında Türkiye'yi not indirimi için izlemeye aldığı haberi geldi. Kurumsal yapının zayıflaması, dış finansmana dair risklerin artması gibi gerekçelerle not indirimi yapan kredi derecelendirme kuruluşlarından Fitch ise haziran ayında bankaları negatif izlemeye aldığını duyurdu. Türkiye haziran ayındaki seçimlerin ardından resmi olarak parlamenter sistemden Cumhurbaşkanlığı sistemine geçerken, Hazine Müsteşarlığı ve Maliye Bakanlığı aynı çatı altında birleşti. Yeni ekonomi yönetimi, mali disiplinin ve Merkez Bankası bağımsızlığının önemini vurgulayarak piyasa dostu bir yaklaşım sergiledi. Ancak kredi derecelendirme kuruluşlarından olumlu değerlendirmeler gelmesi için ekonomiye dair somut adımlar gelmesi gerektiği değerlendirildi.

Yurt dışında gelişmiş ülke merkez bankaları likidite desteklerini geri çekme eğilimindeydi. Şubat ayında Başkan Yellen'in ardından yeni Fed Başkanı Powell resmi olarak görevine başladı. Powell'in duruşu Fed'in para politikasında önemli bir değişiklik olmayacağına işaret etti ve devamlılık açısından olumlu algılandı. Fed Ekim 2017'de başlattığı bilanço küçültme operasyonunu sürdürürken, mart ve haziran aylarında beklentilerle uyumlu olarak faiz artırımını yaptı. Haziran ayındaki önemli bir değişim Fed üyelerinin yılın tamamı için daha önce öngördükleri üç faiz artırımını dörde revize etmeleriydi. ABD Başkanı Trump'ın mart ayında ABD'nin çelik ve alüminyum ithalatına %25 oranında ek vergi getirileceğini ve daha sonra Çin'den 50 milyar dolarlık ithalata tarife uygulanacağını açıklaması, risk iştahını zayıflattı. ABD kaynaklı ticaret tartışmaları yılın ilk yarısı boyunca alevlenerek sürerken, korumacı ticaret politikalarının yaygınlaşma riski endişe yarattı. Avrupa Merkez Bankası (ECB) mart ayında düzenlediği toplantıda 'varlık alımlarının süresinin dolmasının ardından gerekirse süre veya miktar olarak artırılabilmesi' ifadesini politika metninden çıkardı. ECB'nin hamlesi gevşek para politikasını normalleştirme eğiliminde olduğunun bir sinyaliydi. ECB haziran ayındaki toplantıda aylık 30 milyar euroluk varlık alım programının yılın son çeyreğinde aylık 15 milyar euroya düşürüleceğini ve aralık ayında sona ereceğini açıkladı. Ancak, negatif bölgedeki depo faizinde 2019 yılı yaz ayları boyunca artırım yapılmayacağını vurgulanması, varlık alımları geri çekilse de faiz oranlarının bir süre daha düşük tutulacağını göstermesi açısından olumluydu. İngiltere Merkez Bankası 2017 yılında başlattığı faiz artırım sürecini devam ettireceğine dair sinyaller verirken, Japonya Merkez Bankası faizleri eksi bölgede tutmayı sürdürdü. Ancak dört önemli merkez bankasının net varlık alımlarında 2019 yılında 2018 yılına kıyasla belirgin bir düşüş olacağı tahmin edildi.

Ocak ve şubat aylarında küresel risk iştahı görece güçlü seyretse de, gelişmekte olan ülke piyasalarına portföy akımları mart ayında gündeme gelen korumacı ticaret politikaları ile hız kaybetti ve sonrasında da bir toparlanma sağlanamadı. ABD'de 10 yıllık tahvil faizinde ve dolar endeksindeki sert artış, gelişmekte olan ülkelere piyasa performansını olumsuz etkiledi. ABD'de iktisadi aktiviteye dair göstergelerin diğer gelişmiş ülkelere kıyasla daha güçlü bir performansla işaret etmesi de dolardaki güçlenmeyi besleyen ve gelişmekte olan ülke varlıklarını olumsuz etkileyen bir unsurdur. Yurt dışı kaynaklı olarak risk iştahı zayıf seyrederken, yurt içinde belirsizliklerin artması ve makroekonomik göstergelerdeki bozulma piyasaların benzerlerinden daha olumsuz performans göstermesine yol açtı. Gelişmekte olan ülke piyasalarına ocak-nisan döneminde yönelen 79,8 milyar dolarlık portföy girişinin ardından, mayıs ve haziran aylarında 31 milyar dolarlık portföy çıkışı yaşandı. Yurt içinde iki yıllık tahvil faizleri 2017 yılsonundaki %13,4'ten haziran ayı sonunda %19,3'e, uzun vadeli tahvil faizleri ise aynı dönemde %11,7'den %16,7'ye yükseldi. Türk lirası dolar ve eurodan oluşan kur sepeti bazında 2017 yılsonuna göre yılın ilk yarısında %19,2 değer kaybederken, BIST100 endeksinde aynı dönemde %16,3'lük düşüş vardı.

Gelişmiş ülke merkez bankalarının likidite desteklerini yavaş yavaş geri çekmesi, gelişmekte olan ülkeler açısından daha zorlayıcı bir yatırım ortamı sunmaktadır. Yılın ilk yarısında ön planda olan ticaret anlaşmazlıklarının ise küresel ticaret hacmini ve dolayısıyla küresel büyümeyi zayıflatma riski izlenmektedir. Yurt içinde eylül ayında yayınlanması beklenen Orta Vadeli Program benzeri uzun vadeli bir strateji planı, yeni yönetim sisteminde büyüme, mali disiplin ve enflasyon gibi

makroekonomik açıdan son derece önemli konularda nasıl bir politika izleneceğinin ipuçlarını verecektir. Gelişmekte olan ülkelere yatırım iştahının güç kaybettiği bir atmosfer, Türkiye'nin benzer ülkelere ayrışabilmesi için güven ortamının iyileştirilmesini ve riskleri azaltıcı bazı tedbirler alınmasını gerekli kılmaktadır.